

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citirea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 12 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în cauza penală, declarată de inculpatul

Răzlog Viorel Tudor, născut la 09 octombrie 1980, originar și domiciliat în or. Edineț, str. Independenței 163, ap. 2.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 29.10.2013 până la 12.02.2014;*

2. *Instanța de apel de la 12.03.2014 până la 21.05.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 25.08.2014 până la 03.12.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 12 februarie 2014, Răzlog Viorel a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce unitățile de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Răzlog Viorel a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu condiția că, în termenul de probă fixat, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, executare ce va fi asigurată de către Biroul de probațiune al r-lui Edineț.

Acțiunea civilă a părții vătămate Șavga Eremei privind încasarea prejudiciului material și moral s-a admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acestor despăgubiri, să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Răzlog Viorel, la 16 mai 2012, aproximativ pe la ora 01:30, pe traseul M-2 Chișinău-Soroca conducea autocamionul de modelul „Fiat-Ducato”, n/î ED BD 188, care îi aparține cu drept de proprietate privată, deplasîndu-se din mun. Chișinău, în direcția or. Orhei. În timpul deplasării, la kilometrul 17 al acestui traseu, în apropierea s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, acesta a încălcat cerințele indicate în art. 34 alin. (3) și art. 45 pct. 1) lit. a), b), d) ale Regulamentului circulației rutiere, care s-a exprimat în aceia că, fără a ține permanent seama de starea sa psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, care s-a exprimat în aceia că, conducea autocamionul la mijlocul nopții, de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, care s-a exprimat în aceia că, transporta în cabina autocamionului său doi pasageri - Vremea Valeriu și Porciulean Alexandru, de situația rutieră, care s-a exprimat în aceia că, se deplasa pe un traseu central cu un flux intensiv de autovehicule aflate în trafic, fiind orbit de

lumina unui autovehicul care nu a fost stabilit de către organul de urmărire penală, ce se deplasa din sens opus lui, la întâmpinare, nu a pus în funcțiune avertizatorul de avariere, nu a redus viteza și nu s-a oprit, dar a continuat să se deplaseze înainte pe banda a doua de circulație, care era aproape de mijlocul traseului, în rezultat la ce, a tamponat pietonul Șavga Eremei, prin ce i-a cauzat vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

- partea vătămată Șavga Eremei, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a conduce unitățile de transport pe un termen de 4 (patru) ani, cât și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii civile admisă în principiu, prin aplicarea sechestrului pe bunul mobil al inculpatului.

În motivarea cererii de apel declarată, partea vătămată a indicat că, la emiterea sentinței, prima instanță i-a aplicat nemotivat inculpatului o pedeapsă mai blândă or, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei conform art.75 Cod penal, trebuia să se țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, adică de ignorarea în mod intenționat a respectării regulilor de circulație rutieră, fiind comisă o infracțiune gravă. Mai mult, inculpatul Răzlog Viorel nu și-a recunoscut vina și nici nu se căiește de cele întâmplate, legiuitorul stabilind că, obiectul infracțiunii prevăzute de art.264 Cod penal, constituie nu doar relațiile sociale referitoare la securitatea circulației ci și viața și sănătatea persoanei. Totodată, inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat, nici măcar cheltuielile pentru tratamentul medical.

La 24 aprilie 2014, partea vătămată Șavga Eremei prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, printr-o cerere și-a retras apelul declarat la 27 februarie 2014, solicitând încetarea procedurii de apel.

- inculpatul Răzlog Viorel, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat. În motivarea apelului declarat partea vătămată a indicat că, instanța de judecată nu a dat apreciere fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, prin ce a încălcat principiul contradictorialității în procesul penal. Consideră apelantul că, învinuirea înaintată de către procuror în cadrul urmăririi penale, denotă un caracter formal și abstract, ceea ce semnifică că, organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi, inclusiv principiile generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 §1 din CEDO or, conducând la 16.05.2012, aproximativ pe la ora 01:30, autoturismul de model „Fiat-Ducato”, cu n/î ED BD 188, pe traseul M2 Chișinău-Soroca, în apropierea de s.Măgdăcești, nu putea să prevadă tamponarea pietonului Șavga Eremei, care se deplasa neregulamentar pe partea carosabilă. Consideră că, a avut loc o faptă săvârșită fără vinovăție. În situația în care organul de urmărire penală și acuzatorul de stat ar fi constatat că inculpatul și-ar fi dat seama de caracterul prejudiciabil și că a prevăzut urmările prejudiciabile, însă a considerat că în mod ușuratic le va putea evita, atunci această concluzie urma a fi expusă expres în învinuire și dovedită prin anumite mijloace de probe concludente și suficiente. Nu au fost luate în considerație prevederile pct.3 și pct.114 alin.(1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere încălcate de partea vătămată Șavga Eremei. Astfel, consecințele accidentului rutier se află în legătură cauzală cu acțiunile pietonului Șavga Eremei, care la fel a încălcat prevederile Regulamentului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, s-a admis cererea de retragere a apelului declarat de către partea vătămată Șavga Eremei împotriva sentinței, cu încetarea procedurii de apel în această parte.

S-a respins ca nefondat cererea de apel declarată de inculpatul Răzlog Viorel Tudor, cu menținerea fără modificări a sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, examinând cererea părții vătămate Șavga Eremei Timofei, instanța de apel constată că, aceasta este întocmită în conformitate cu prevederile sus enunțate, iar careva impedimente de a o admite lipsesc, motiv pentru care procedura de apel în această parte urmează a fi încetată.

Cu referire la cererea de apel declarată de inculpatul **Răzlog Viorel Tudor**, Colegiul consideră că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5. Inculpatul Răzlog Viorel, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat hotărârile menționate cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (lipsește latura subiectivă), iar instanțele de judecată nu au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

5.1 Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a scris referință privind opinia asupra recursului declarat prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi decis inadmisibil, invocând că instanța de apel a motivat sub toate aspectele hotărârea contestată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Inculpatul a invocat în recurs ca temei prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de fapt, referindu-se la dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal se caracterizează prin vinovăția sub formă de imprudență, atît ca modalitatea neglijenței, cît și în cea a încrederii exagerate în sine.

Argumentul inculpatului, precum că el nu putea să prevadă tamponarea pietonului Șavga Eremei, care se deplasa neregulamentar pe partea carodabilă, nu constituie temei de achitare, ori, conform Regulamentului circulației rutiere art. 34 alin. (2) lit. b) - în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească.

Colegiul penal constată că, textul recursului înaintat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat în pct. 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală.

Recurentul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și de instanța de apel, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au apreciat din punctul de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, și care în ansamblu lor au dovedit vinovăția lui Răzlog Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Totodată, instanța de apel, judecând apelul inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și-a motivat soluția adoptată și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Opinia reurentului precum că instanțele de judecată eronat au interpretat probele administrate la dosar, nu afectează hotărârile adoptate, deoarece acestea au fost admise ca probe și ulterior s-au administrat și obiectiv apreciate în modul prevăzut de lege, cărora instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile judecătorești recurate.

La fel, instanța de recurs menționează, că dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției inculpatului în cele imputate, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor, ca fiind ilegale.

Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, părțile fiind audiate pe viu.

Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurent au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârilor judecătorești.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurent nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a

hotărîrilor recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Răzlog Viorel Tudor**, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 12 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la **22 decembrie 2014**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu